

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Sobieraj (spr.)
Sędziowie:	SA Tomasz Żelazowski SA Agnieszka Bednarek-Moraś

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2019 roku na posiedzeniu niejawnym w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko T. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 kwietnia 2019 roku sygn. akt VIII GC 692/18

postanawia:

- I. odrzucić apelację w części zaskarżającej wyrok w punkcie pierwszym w zakresie uchylającym nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 26 kwietnia 2017 roku [sygn. akt VI GNc 44/17] i oddalającym powództwo;**
- II. uchylić zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym w części utrzymującej w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 26 kwietnia 2017 roku [sygn. akt VI GNc 44/17] co do kwoty 79263,68 złotych (...) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot: 76149,31 złotych (...) od 13 października 2018 roku i 3114,37 złotych (...) od 10 kwietnia 2017 roku oraz w punkcie drugim; uchylić nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 26 kwietnia 2017 roku [sygn. akt VI GNc 44/17] w opisanym wyżej zakresie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.**

Tomasz Żelazowski Tomasz Sobieraj Agnieszka Bednarek-Moraś

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym 6 kwietnia 2017 roku Bank (...) spółka akcyjna w W. wniosła pozew przeciwko T. P. o zapłatę kwoty 82108,73 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, a także kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany T. P. 14 października 2013 roku zawarł z powódką umowę o kredyt nieodnawialny, zgodnie z którą spłata kredytu miała nastąpić w okresie 60 miesięcy od zawarcia umowy. W związku z

zaległościami w spłacie powódka wypowiedziała umowę 19 maja 2016 roku Pozwany nie uregulował zaległości, zatem kredyt stał się wymagalny w całości po upływie okresu wypowiedzenia. Następnie - 3 kwietnia 2017 roku - powódka wystawiła wyciąg z ksiąg banku, zgodnie z którym zadłużenie pozwanego wynosi 82.108,73 złotych, na które składa się wymagalny kapitał w kwocie 76.149,31 złotych, odsetki zapadłe w kwocie 3.114,37 złotych i odsetki karne w kwocie 2.845,05 złotych. Jednocześnie powódka wyjaśniła, że 30 kwietnia 2015 roku nastąpiło połączenie Banku (...) S.A. z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. przez przeniesienie całego majątku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna na rzecz Banku (...) S.A., zaś z dniem przejścia powód działa pod (...) Bank (...) spółka akcyjna w W..

Nakazem zapłaty z 28 kwietnia 2017 roku wydanym w postępowaniu nakazowym Sąd Okręgowy w Koszalinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt VI GNc 44/17).

W zarzutach od nakazu zapłaty T. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu. Pozwany potwierdził, że zawarł umowę, o której mowa w pozwie, a kredyt był spłacany terminowo do listopada 2015 roku Pozwany podniósł zarzuty: braku skutecznego wypowiedzenia umowy z uwagi na naruszenie art. 75 c ustawy Prawo bankowe oraz brak podpisów osób upoważnionych; nieprawidłową reprezentację banku przy podpisywaniu wyciągu z ksiąg banku, niedokonanie weryfikacji kwoty wskazanej w wyciągu, nieudowodnienie wysokości roszczenia.

Wyrokiem z 16 sierpnia 2017 roku Sąd Okręgowy w Koszalinie utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany 28 kwietnia 2017 roku w postępowaniu nakazowym, w sprawie VI GNc 44/17.

W wyniku apelacji pozwanego Sąd Apelacyjny w Szczecinie powyższy wyrok uchylił, zniósł postępowanie w sprawie w zakresie postanowienia dowodowego Sądu Okręgowego w Koszalinie z 16 sierpnia 2017 roku i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2019 roku:

- w punkcie pierwszym utrzymał w mocy nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Koszalinie z 28 kwietnia 2017 roku wydany w sprawie VI GNc 44/17 w części dotyczącej kwoty 79.263,68 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot: 76.149,31 złotych od 13 października 2018 roku, 3.114,37 złotych od 10 kwietnia 2017 roku, w pozostałym zakresie nakaz zapłaty uchylił i oddalił powództwo;

- w punkcie drugim uchylił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w nakazie zapłaty Sądu Okręgowego w Koszalinie z 28 kwietnia 2017 roku i rozstrzygnął o kosztach z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik postępowania przy założeniu, że powódka wygrała sprawę w 96,49%, pozostawiając szczegółowe wyliczenie kwoty kosztów referendarzowi sądowemu, po uprawomocnieniu się wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana, zaskarżając go w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja w części zaskarżającej wyrok w punkcie pierwszym w zakresie uchylającym nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 26 kwietnia 2017 roku [sygn. akt VI GNc 44/17] i oddalającym powództwo podlegała odrzuceniu.

Pozwany opisany wyżej wyrok zaskarżył w całości, nie biorąc pod uwagę, że w punkcie pierwszym Sąd Okręgowy częściowo uchylił nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Koszalinie z 28 kwietnia 2017 roku wydany w sprawie VI GNc 44/17 i w tym zakresie oddalił powództwo. Powyższe rozstrzygnięcie nie jest zatem dla strony powodowej niekorzystne. Taki stan rzecz powoduje natomiast, że strona powodowa nie posiadała interesu prawnego w zaskarżeniu tej części orzeczenia. Warunkiem dopuszczalności zaskarżenia jest bowiem interes skarżącego w tym zaskarżeniu, tzw. gravamen. Interes prawny oznacza pokrzywdzenie polegające na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym żądaniem, a sentencją orzeczenia, wynikające z porównania zakresu żądania i treści rozstrzygnięcia (vide

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 roku, II CZ 22/06, wyrok Sądu Najwyższego z 16 maja 2003 roku, I CKN 382/01, postanowienie z dnia 16 maja 2003 roku, I CKN 382/01). Innymi słowy, gravamen najogólniej rzecz ujmując, polega na tym, że orzeczenie jest dla strony niekorzystne i od jego istnienia uzależnione jest wniesienie środka zaskarżenia. Aktualna linia orzecznicza Sądu Najwyższego pozwala również na przyjęcie, że brak gravaminis stanowi podstawę do odrzucenia środka zaskarżenia jako niedopuszczalnego (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 1997 roku, I CKN 57/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 66, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1997 roku, III CKN 152/97, Lex nr 50615, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2003 roku, I CKN 382/01, Lex nr 109434, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 roku, II CZ 22/06, Lex nr 196615, uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z dnia 15 maja 2014 roku, III CZP 88/13). Skoro środek zaskarżenia jest dopuszczalny wyłącznie od orzeczenia niekorzystnego dla strony, a takowego charakteru nie ma zaskarżone apelacją opisane wyżej rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I wyroku Sądu Okręgowego to w oparciu o art. 370 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. apelacja pozwanego w tej części podlegała odrzuceniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

W pozostałym zakresie apelacja pozwanego doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i wydanego uprzednio nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji z uwagi na zaistnienie przesłanki przewidzianej w art. 11 ust. 2 pkt. 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego [Dz.U. z 2018 r., poz. 1469]. Zgodnie z tym przepisem – „W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoznawanych w postępowaniu nakazowym, w których powód wniósł o wydanie nakazu zapłaty wyłącznie na podstawie dokumentów określonych w art. 485 § 3 ustawy zmienianej w art. 1 nieprawomocny wyrok, mocą którego choćby w części utrzymano w mocy nakaz zapłaty, a od którego wniesiono apelację, jak również ten nakaz zapłaty w części, która podlegała rozpoznaniu, sąd odwoławczy z urzędu uchyła w całości postanowieniem, po czym przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym, przy czym do czasu zakończenia postępowania w pierwszej instancji sprawę rozpoznaje się według przepisów, w brzmieniu dotychczasowym, z tym że postanowienia, o których mowa w pkt 2-4, mogą zostać wydane na posiedzeniu niejawnym”.

W badanej sprawie sprawa była prowadzona w postępowaniu nakazowym, przy czym wyłączną podstawą wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 26 kwietnia 2017 roku [sygn. akt VI GNc 44/17] były dokumenty, o którym mowa w ówczesnie obowiązującym art. 485 § 3 k.p.c., to jest wyciąg z ksiąg bankowych oraz dowód doręczenia dłużnikowi pisemnego wezwania do zapłaty. W tym stanie rzeczy, skoro zaskarżonym wyrokiem utrzymano częściowo powyższy nakaz zapłaty, to sąd odwoławczy w granicach zaskarżenia, obowiązany był na podstawie art. 11 ust. 2 pkt. 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, uchylić w zaskarżonym zakresie wyrok oraz nakaz zapłaty oraz przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym, pozostawiając temu Sądowi na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Z tego względu orzeczono jak w punkcie drugim sentencji.

Tomasz Żelazowski Tomasz Sobieraj Agnieszka Bednarek-Moraś